

Alt i alt vil jeg igen takke for modtagelsen. Flere har jo været inde på, at de vil rejse spørgsmål under udvalgsbehandlingen – og det er selvfølgelig en helt rimelig adfærd, det er det, den er til – og jeg skal nok svare på spørgsmålene så godt, jeg kan. Men alt i alt ser det ud til, at dette lovforslag får en rimelig god skæbne i udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, jeg må nok sige, at ministerens svar gav anledning til flere spørgsmål, end det egentlig gav svar, men vi kommer tilbage til mange af dem imellem behandlingerne her i salen.

Omkring det her med p-pladser synes jeg egentlig, at det var en usædvanlig skarp afgrænsning, kan man sige, ministeren opstillede, og også i forhold til det, vi sagde om et eventuelt ændringsforslag, som skulle gøre, at betaling af sygdomsbehandling el. lign. for en lønmodtager også skulle være beskatningsfrit for lønmodtageren. Når skatteministeren afviste det med henvisning til, at det ikke vil være nemt at afgrænse, så synes jeg da specielt, at det her forhold omkring, hvornår en p-afgift må betales af arbejdsgiveren, er svært at afgrænse. Så jeg synes ikke, det hænger sammen, det, ministeren siger.

Men mit spørgsmål og grunden til, at jeg lige markerede for en kort bemærkning, er netop det her med betaling af sygdomsbehandling af den ene eller den anden art. Ministeren brugte størstedelen af sin tid på at tale imod det under henvisning til, at det vil være svært at afgrænse. Det, jeg gerne vil spørge ministeren om, er: Er den socialdemokratisk ledede regering fuldstændig afvisende over for princippet? Hvis man nu kan finde en måde at afgrænse det på, er man så alligevel fuldstændig afvisende over for princippet om, at der ikke skal være skattepligt, hvis en arbejdsgiver betaler for nogle sygdomsbehandlinger?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Ministerens lange og grundige foredrag om, hvorfor arbejdsgivere ikke skal betale for folks sygdomsbehandling, mangler jo fuldstændig det aspekt, der er det allervigtigste: vi danskere betaler skat, moms og afgifter, og jeg ved ikke hvad, og til gengæld bliver vi stillet i udsigt, at vi kan få gratis sygehusbehandling. Men så viser det sig bare, at der for nogle sygdommes

vedkommende er lange, lange ventelister, og vi får ingen behandling.

Og når man så siger: Jeg kan ikke klare det mere, jeg betaler selv, eller ens arbejdsgiver siger: Det kan ikke nytte noget, at Pedersen bliver ved med at gå rundt og have ondt i ryggen, vi skal bruge hans indsats, altså betaler vi for, at han f.eks. kommer på en privat klinik og bliver behandlet, så beskatter man det minsandten vel vidende, at når Pedersen ikke længere har efterspurgt den offentlige sygehusbehandling, så har det offentlige sygehusvæsen jo sparet en udgift, og vel vidende at Pedersen i årevis har betalt til det offentlige system med løfte om at kunne blive behandlet, uden at det løfte så bliver indfriet.

Så ministeren vender diskussionen fuldstændig på hovedet. Det er rent faktisk sådan, at ministeren skulle være taknemmelig og glad, når der er nogle virksomheder, der betaler for privat behandling, for så spares der udgifter i den anden ende.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det er til hr. Thulesen Dahl, der spørger, om regeringen, hvis man nu kunne finde en afgrænsning, så var mere indstillet på at regne sådanne sygdomsbehandlinger med ind under en eller anden form for bagatelgrænse eller direkte fritage dem for beskatning.

Pointen er, at af de grunde, som jeg nævnte, er det dels umuligt at afgrænse, det er i sin natur umuligt at afgrænse, og dels afstedkommer det meget betydelige uligheder i behandlingsmulighederne. Og det er lige præcis det, som regeringen ikke er indstillet på: at vi skal have betydelige uligheder i tilgangen til noget så fundamentalt som sygdomsbehandling. Derfor er indstillingen i regeringen den, at af mange grunde er vi ikke interesseret i det her.

Jeg må sige til hr. Kim Behnke, at strategien er, at vi har et sygehusvæsen, som er finansieret over skatterne, og det skal stå til rådighed for alle borgere. Og vi vil hellere arbejde – sammen med andre partier i Folketinget – på at få nedbragt ventelisterne, nedbragt behandlingstiden, end vi vil begynde at indføre skattefradrag osv. for sådanne behandlinger. Det er min holdning på det punkt.

Så vil jeg lige sige med hensyn til parkeringspladser, at jeg måske nok, som hr. Thulesen Dahl var inde på, var lige lovlig skarp i afgrænsningen. Jeg skal medgive, at jeg måske var for skarp.